

NOVA USMERITEV ZNANEGA INŠTITUTA

Premalo prostora in kadrov, preveč dela

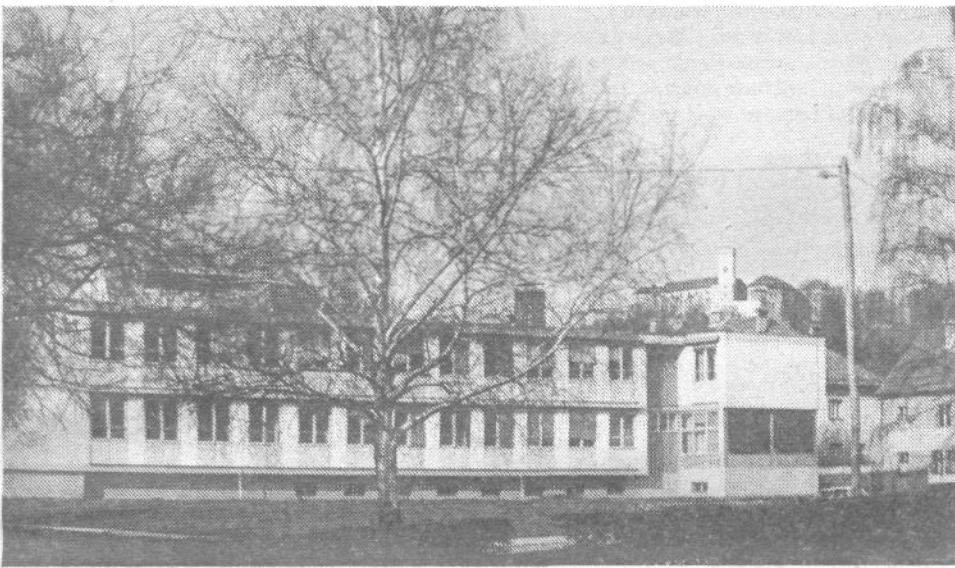
Zakaj lahko zapišemo, da je letošnje leto za Inštitut za celulozo in papir Ljubljana, Bogiščeva 8 prelomno? Zato, ker je 56 delavcev te raziskovalne ustanove, ki proučuje vlakninske materiale, papirje in odpadne vode ugotovilo, da s sedanjo kadrovske, tehnične in prostorske zmogljivosti ne morejo več slediti potrebam jugoslovanske industrije celuloze in papirja, predvsem pa ne nalogam, katere jim zastavlja grafična industrija.

Zapisali smo, da služi ta naš inštitut jugoslovanskim papirničarjem. Njihova ozemeljska razsežnost je res tolikšna, vendar pa dejansko ne zmorejo ugoditi vsem, ki bi želeli njihove raziskovalne storitve ali polproizvodne zmogljivosti. V zadnjem času so preokupirani s potrebami slovenske papirne industrije, kateri pa so se z dolgoročnimi povezavami priključile v zadnjem času še Papirnica Količevo, Drvenjača s Fužin nad Reko in Jugolake iz Čačka.

Ko v inštitutu opredeljujejo kratkoročne in srednjeročne naloge, vedo, da morajo nujno po-

ne za izdelavo papirja, celuloze in drugih podobnih materialov imajo precej kakovostne laboratorijske opreme. Ker pa nimajo strokovnih vzdrževalcev in popraviljalcev, znaten del te opreme stoji. To pa v času, ko je zelo težko uvoziti novo opremo – pa tudi negospodarno je tako ravnanje – predstavlja veliko gospodarsko škodo,« je navedel nekaj opredelitev direktor. Kljub čistemu pogledu v naslednja leta, pa ni pozabil opozoriti na pereč trenutni problem kolektiva: «V primerjavi z lanskim letom imamo pri nas dosežene v polletju naslednje indekse: prihodek 189,6, dohodek 215, čisti dohodek 211 in akumulacija 264. Ugotovljamo tudi, da bomo letni plan prihodka 170 milijonov krepko presegle. Kljub temu pa zaradi sorazmeroma slabih osnov v preteklih letih ostajamo z osebnimi dohodki v spodnji tretjini lestvice osebnih dohodkov v raziskovalnih ustanovah. To pa seveda ni spodbudno za izpeljavo nalog, ki sem jih naštel prej.»

STANE JESENOVEC

večati prostore (pridelek pri knjižnici, zgornja polovica proizvodne dvorane) in pridobiti iz tujine nekatere raziskovalne stroje. To pri njih ni le izražena potreba, ampak uresničujoče dejanje, saj imajo vse pripravljeno za gradnjo, slovenska papirna industrija pa je združila 70 tisoč dolarjev, da so lahko kupili štiri nujno potrebne aparate. In, ker smo že pri raziskovalni opremi, seveda tudi omejeno raziskovalno ustanovo pesti pomanjkanje deviz. Zato skuša nekaj tujih sredstev pridobiti tudi z opravljanjem nekaterih nalog za tuje naročnike (Švica, Avstrija, Tajska), s čimer pa ne želi pretiravati, saj imajo vendar prednost domači družbeniki.

Med naloge, ki so nekako na sredini med kratkoročnimi in srednjeročnimi, uvrščajo povezovanje z raziskovalnimi ustanovami in biroji, s katerimi sedaj sicer ločeno nastopajo na posameznih projektih. Predvsem naj bi okrepili povezavo z inštitutom Boris Kidrič na kemijskem področju in Industrijskim birojem na področju projektiranja in izvajanja tehnologije.

Direktor Inštituta za celulozo in papir Ljubljana dipl. inž. Janez Hočevar pa je zelo natančno opredelil srednjeročne usmeritve in naloge te pomembne raziskovalne ustanove. Pomembne n. pr. tudi zato, ker so slovenska papirniška podjetja skupaj tretji največji izvoznik v naši republici. Tudi s strokovno pomočjo delavcev inštituta.

»V naslednjih petih letih se želimo še bolj približati proizvodnim delovnim organizacijam, predvsem po načelu od raziskovalnega znanja do praktične uporabe. Znatno nameravamo razširiti grafično dejavnost. Papirničarji in tiskarji se pogosto srečujejo na skupnih problemih, dejansko pa trenutno še vedno hodimo vsak po svoji poti. Zato menim, da mora naša raziskovalna ustanova postati koordinator med tema dvema panogama in tudi izdelovalci tiskarskega repromateriala. Isto velja za proizvodnjo papirne oziroma kartonske embalaže. In še eno usmeritev želimo okrepiti: servisiranje laboratorijske opreme. Vse tovar-

JUGOSLOVANSKA PREMIERA V LJUBLJANI

Cenejše zaporke za buteljke

Čas gospodarske stabilizacije in vrtočevega naraščanja cen je lahko tudi obdobje, ko v delovnih organizacijah iščejo vse načine, da bi z novimi izdelki spodbudili proizvodnjo in potrošnjo. Pri tem pa naj bi, tako kot so to storili v Industriji zapiralne embalaže Plutal, iskali predvsem cenejše, a nikakor ne slabše rešitve.

Na letošnjem sejmu VINO 85 je Plutal stopil na jugoslovansko tržišče z nekaterimi izvirajočimi novostmi: navojno zaporko za zapiranje buteljk in družinskih steklenic za vino, zamaškoma SP 111 in SP 112 iz Plutovinastega sprimka, plutovinastimi zamaški Belkork in vsestranskim odpiracom za navojne zaporke v obliki povečane kronske zaporke.

Direktor delovne organizacije Ivan Koželj je ta korak označil predvsem kot prepotreben tržni pristop, ki naj vzdrži njihovo proizvodnjo, poceni zapiranje steklenic in potrošniku n. pr. buteljčnih in družinskih steklenic za vino omogoči večkratno, počasnejše trošenje pijače. Plutal v tem primeru nastopa kot naročnik pri steklarni, da bo začela izdelovati take steklenice, pobudnik vinskim kletem, da jih bodo poslale na tržišče in seveda kot oskrbovalec polnilnic z zaporkami ter zapiralnimi glavami zanje. To pa pomeni pravzaprav celovito nastopanje, ki se prvič pojavlja v naši državi pri tem delu industrije, katera streže potrebam živilske industrije.

Vodja sektorja notranje trgovine Marinka Brodnik je takole opisala to navojno zaporko: »Aluminijasta navojna zaporka za zapiranje buteljk in družinskih steklenic (1,5 in 3 l v Italiji in po svetu) ima posebni reliefni vložek in varnostno ogrlico. Za potrošnika pomeni tak način zapiranja praktično rešitev zaradi tega, ker je vino tesno zaprto, tudi če ga nismo takoj v celoti stočili iz steklenice. Za vinarje pa pomeni to znaten prihranek v ceni embalaže, saj je cena plutovinastega zamaška, ki mu morajo dodati še okrasni tulec, nekajkrat višja. Zaporko smo razvili pri nas, Biotehniško fakulteto – katedro za vinar-

Tovorni terminal v RP – 2 odprt

Konec minulega meseca so delavci Integrala slavili dva jubileja: 85-letnico Mestnega potniškega prometa in 25-letnico ustanovitve tovarnega prometa. Ob tej priložnosti so v naši novi industrijski coni na Rudniku slovesno odprli nov tovorni terminal, ki so ga gradili poltretje leto.

O novem terminalu so pri delovni organizaciji že dolgo razmišljali. Objekt mehaničnih delavnic kot jedro tovarnega terminala 14.000 kvadratni metrov koristnih površin, glavno halo mehanične delavnice, delom objekta za pranje, mazanje in tehnične preglede vozil, karoserijsko delavnico in lakirnico. V okviru spremljajočih delovnih prostorov je zgrajeno skladišče rezervnih delov, sklopov in pnevmatik, strojna, elektro, gumarska, ključavničarska, kovaška, mizarjska in tapetniška delavnica, orodjarna, energetska in razdelilnica hrane z jedilnico. Pred objektom je parkirni prostor za 250 tovornih vozil.

Naložena vrednost novega tovarnega terminala se je od načrtovanih 1,2 milijarde dinarjev povečala na 2,1 milijarde dinarjev ali kar za 106 odstotkov. V naložbo je vključen tudi nakup tovornih vozil, saj je investitor pre-

težno »izvoznik« transportnih storitev na konvertibilnem tržišču zahodne Evrope in v deželah Bližnjega Vzhoda. Prekoračitev načrtovanih stroškov gre v 29 odstotkih na račun več opravljenih del, 35 odstotkov na račun nujni dodatnih del, ker je objekt grajen na neznatnem, barjanskem zemljišču, dodatnih 36% denarja pa je bilo treba odšteti zaradi podražitev. Delovna organizacija je zagotovila večino potrebnega denarja – 68 odstotkov 11 odstotkov so združili sovlagatelji, 21 odstotkov pa je prispevala Ljubljanska banka Gospodarska banka. Gradnja terminala pa je bila ne nazadnje tako draga tudi zato, ker je ta del naše občine popolnoma komunalno neopremljen in je bilo treba položiti vzporedno tudi vse komunalne vode. Integral je s svojim objektom odprl vrata tudi zidavi drugih delovnih organizacij, ki pa se zidave na neopremljenem zemljišču sicer branijo, saj je veliko dražja kot na dobri in opremljeni zemlji. Dejstvo, da v tej naši ljubljanski kotlini ne smemo več zajedati v zelene in kmetijske površine, bo verjetno premagalo počasi tudi te odpore, tako da bo naša industrijska RP-2 cona dobila še več investitorjev, naša občina pa več združenega dela in možnosti za hitrejši razvoj.

stvo pa smo prosili, da prične preverjati vpliv tega načina zapiranja steklenic na kakovost vina.»

Po sejmu VINO 85 so prejeli za te zaporke tudi prva naročila. Za podjetje Dubrovkinja iz Dubrovnika bodo izdelali 200 tisoč navojnih zapork za buteljčne steklenice, z ljubljanskim Slovinom pa se dogovarjajo o naročilu 800 tisoč zapork za vina AVIA, ki jih izvažajo v ZDA. Naredili naj bi zaporke za steklenice, v katere bi točili 1,5

litra vina. Presad iz Gabrovke pa proučuje, kako bi zaporke okrasili z bočnim tiskom in tako polepsal izgled opreme na steklenicah, v katere polnijo nekatere žlahtnejše pijače.

V Plutalu pričakujejo, da bodo prejeli nova naročila za te zaporke, ki so prvič pojavile v Jugoslaviji, na zagrebškem jesenskem velesejmu.

S. J.

Na linijah za izdelavo navojnih zapork, ki so jih preselili v novo proizvodno dvorano, bodo pričeli v Plutalu izdelovati tudi navojne zaporke za vinske buteljke za jugoslovanske polnilnice. Podobne zaporke za družinske steklenice za vino že izvažajo v velikih količinah v Italijo

Ocena brigadirskega poletja

OK ZSMS je prevzela letos organizacijo treh brigad, dveh zveznih in ene republiške.

Prve brigade v Piroto nismo poslali zaradi premajhnega števila prijavljenih. Osem brigadirjev je odšlo z brigado OK ZSMS Šiška na MDA Neretva. V Trebče smo poslali večino brigadirjev, mladincev iz doma Malči Belič. Brigado v Katlanovem pa je v avgustu sestavljalo 44 brigadirjev.

Na predsedstvu OK ZSMS so mladinci sprejeli oceno letošnjih brigad. Ugotovili so, da smo v občini

letošnje leto evidentirali in poslali na akcijo le toliko brigadirjev, da bi ti vsi skupaj zagotavljali eno popolno brigado. Struktura brigadirjev je bila mlajša, s povprečno starostno strukturo 17 let. Mladih iz OZD je bilo izredno malo, več jih je bilo iz srednjih in osnovnih šol. OZD Plutal, Kemofarmacija, IEVT, TOZD Dimnikarstvo pa so nam pri organizaciji brigad finančno priskočili na pomoč.

V jesenskem obdobju se bomo v Ljubljani tudi opredelili za število brigad v naslednjem letu in kot kaže naj bi vsaka OK ZSMS imela le eno brigado.